

حروف

زیرذره بینی دیگر مرتضی بابک معین

عضو هیات علمی دانشگاه آزاد
اسلامی واحد تهران مرکزی

فهرست

۹	پیش گفتار
فصل اول	
۱۳	فرایند شکل‌گیری عشق و حسادت در اثر مارسل پروست
۱۸	کارکرد تصویر در ایده‌آلیزاسیون عشق
۲۲	حسادت، مولد عشق، فراموش شده
فصل دوم	
۳۱	تجزیه و تحلیل مضمون عشق نزد پروست و استاندال
۳۳	مقدمه
۳۴	برداشت اندیشه مدرن از مفهوم آگاهی
۳۶	برداشت مشترک از عشق نزد پروست و استاندال
۴۰	مفهوم عشق نزد استاندال و پروست مبتنی بر دو برداشت متفاوت از آگاهی
۴۳	ماحصل بحث

اساساً دیدگاه مارسل پروست درباره عشق، در زمرة بدینانه ترین بینش‌ها در خصوص عشق به حساب می‌آید. از منظر پروست، عشق توهمنی بیش نیست و با زجر و درد متراծ است. همان‌گونه که حسادت نیز، به مثابه یکی از مضامین اساسی اثر پروست، با زجر و درد هم معنا است. از نظر این رمان‌نویس پرآوازه قرن بیستم فرانسه، عشق با عدم شناخت دیگری آغاز می‌شود، و همین عدم شناخت دیگری مجالی برای تخیل عاشق فراهم می‌آورد تا او بتواند در «تاریک خانه آگاهی» خویش آن‌گونه که خود می‌خواهد، تصویری از معشوق را بیافریند و به آن عشق ورزد؛ به‌گونه‌ای که عاشق به جای دل بستن به فردی با ویژگی‌های مشخص و عینی، به تصویر بر ساخته توهمنی و تخیلی معشوق، که خود در جهان آگاهی خود ساخته است، عشق می‌ورزد. از همین روی هرچه سوژه این امکان را بیابد تا در جهان آگاهی خود، و برپایه‌ی امیال درونی اش تصویر معشوق را شکل دهد، ضمن جدا شدن از امر واقع و چهره حقیقی معشوق، تصویر بر ساخته نیز هرچه بیشتر به رؤیا و تخیل شبیه می‌شود. بر عکس، هرچه فاصله‌ی سوژه عاشق از جهان واقع و چهره حقیقی معشوق کمتر می‌شود،

ضمن بالا رفتن میزان شناخت عاشق از معشوق، میزان بر ساختگی تصویر خیالی نیز کمتر شده و به تدریج عشق به فراموشی سپرده می‌شود. در این فصل سعی می‌کنیم نقش تصویر بر ساخته در آگاهی سوژه، به عنوان نقشی میانجی بین احساسات ادراکی برآمده از جهان واقع بیرونی و امیال درونی سوژه برای شکل دادن خیالی ابژه را مورد واکاوی قرار دهیم و همچنین ارتباط بدینعی را که پروست، برای اولین بار به شکلی سیستماتیک بین عشق و حسادت برقرار کرده است، مورد تجزیه و تحلیل قرار دهیم.

عشق یا نیاز به مالکیت

اثر در جستجوی زمان/ از دست رفته پروست بر اساس مفهوم زمان و ارائه بینش هنری از زندگی بنیاد گذاشته شده است، اما یکی از محورهای اساسی این اثر، برداشت خاص پروست از عشق می‌باشد. در واقع عنوانین متفاوتی مانند: عشق سوان^۱، در سایه دختران شکوفا آلبرتین^۲، ناپدید می‌شود (گریخته)^۳ و همچنین عنوان ابتدایی اثربینی تناوب دل^۴، سبب شده است که ژان میلی، این اثر را «رمان عشق» بنامد (میلی، ۲۰۱۱: ۱۹۵). در این اثر با قرارهای عاشقانه، زمده‌های عاشقانه و زجرها و حسادت‌های بسیاری مواجه می‌شویم. غالب شخصیت‌های بزرگ پروست در این اثر، سوژه‌های عاشق‌اند: سوان، شارلوس، من لو، و راوی داستان، مارسل. اما آنچه جالب به نظر می‌رسد این است که زویه دیدی که بر اساس آن احساسات عاشقانه ترسیم می‌شوند، همیشه زویه دید سوژه عاشق می‌باشد، مانند زاویه دید مارسل یا سوان، همچنین حسادت معشوقگان هرگز از زاویه دید خود آن‌ها به تصویر کشیده نمی‌شود. در این اثرسترنگ و حجمیم که عشق یکی از مضامین اصلی آن است، به شکلی پردازشیکال با تعدادی اندک از دیالوگ‌های عاشقانه روپرتو می‌شویم که در آن‌ها سوژه عاشق به رسم معمول به تحسین طرف مقابل یا زیبایی او پردازد:

1. *Un amour de Swann*

2. *A l'ombre des jeunes filles en fleurs*

3. *Albertine disparue*

4. *Intermittence du cœur*